

Tine Mlinarič

Eros in agape

Obisk

Rosilo je slino, seme
in čnilo.

S svojo gibčnostjo so se oglasili
jeziki.

Kakor konoplje so rasli na zemlji,
od zgoraj navzdol –,

iz kljunov,
pesnikov.

Spremenjenje

Vrbove veje kodrajo zrak
in odsevajo človeške dlani.
Jutranje podrgnejo čelo in trebuh.

Njihova eleganca se je selila
na obraz –
božajo lica,

mazilijo noge,
mamine zasujejo semena
zemeljskih oreščkov.
Samo *tvoje*
so zagradile robove mojega telesa.
Za milostni čas, spet ljubljena.

Krst

V potoku sem se okopal.
S pepelom izpral žlindro.
Odlil postarani svinec.

Odmašil ušesa.
Sprejel belo oblačilo.
Lep sem, otrok z belo brado.

Rastem iz studencev in globočin.
Ob zori, ko je nebo še brezbarvno,
prašek jutranjega svita zamesim v zamrak.

Natovorim temne oblake in težnosti.
Vedno znova odjezdijo na belih konjih.
Sprostijo prostor. Odstopijo ga.

Agape

Jemalo je vid,
a se niso lesketala zrcala.
Na prsnih sipinah so se svetlikale reke

brez bregov.
Ribiči so zapluli v brezmejnost.
Da bi, potopljeni v srčne vode,

presodili njih vodnatost.
Razkrili, kaj črpa kri,
kaj hrani odmeve,

ko ni čutiti snega ne odjuge.
Skoz porodni šiv v steni telesa
je prišlo, kot bi iz nebes.

Vzetje

Tja, kjer zahaja sonce,
v nižino me je potegnilo.
Kjer poganja saronška narcisa,

me je naplavilo.
Po obilju sem prepoznal
mesto medu in mleka,

po mehkem votlino,
ki drhti in se krči
preden odda letino.

Se ne hvali, ne joče,
ker je bila skaljena
za vrč.

Eros

Prislonil sem lestev.
Roke sem položil nate.
Po klinih se vzpenjam do osme prečke,

na lestvici,
ko iz sebe
name snežiš rumeno barvo –,

na izviru
dveh tipalnih nastavkov,
dveh okuševalnih točk

in dveh sladkih citron,
kot
dveh skritih dojk.

Alkimija

V času vroče megle
dere strugo, globoko,
da je za dne ne izsledim.

Skrita je njena želja,
raztapljati rudo,
iskati v rovih žareči kamen zemlje,

spužvasto preoblikovan
po ženski podobi,
s presežkom,

ki se elastično razpre,
kot pomaranča
v krlje.

Na roži cvet

Kar želi upogniti las,
mora začeti z razdalje
in biti vse bliže sreči,

imenovani dan odprtih vrat
v hiši pitja,
v katero se vstopa brez trkanj

in predhodnih najavljanj.
Na krilih čebel pada na njeno stran,
odpret okna, zatemnit stekla,

štet liste, vpletat vozle v kite.
Naslonit glavo
na rože cvet.